

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Nova Oboedientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

interit : & damnamus Pelagianos & Manichæos , vt hæc suo loco
propius explicamus.

DE NOVA OBOEDIENTIA.

TOTUM beneficium filij Dei considerandum est , Ita enim vult
peccatum & mortem tollere , & nos ex regno Diaboli eripere , vt
proflus abolito peccato & deleta morte , restituat in nobis æternam
vitam , in qua Deus nobis communicet sapientiam , iusticiam , & læ-
ticiam suam , & in qua sit Deus omnia in omnibus . Hoc sum-
mam beneficium incoat in hac misera massa , in hac vita , sicut scri-
ptum est 2. Corinth. 5. Superinduemur , si tamen non nudi reperie-
mur . Item Matth. 10. Qui perseuerauerit vsq; in finem , hic saluus
erit . Itaq; cum accipimus remissionem peccatorum , & reconciliati
sumus , & obsignati Spiritu sancto , hæc bona effundere horrendus
factor est : sicut describuntur effundentes , in parabola de domo munda-
ta : Et in 2. Epistola Petri 2. dicitur : Si hi qui effugerunt contami-
nationes mundi , per agnitionem Domini & Saluatoris IESU Chri-
sti , his rursus impliciti succumbunt , sicut eis postrema deteriora
prioribus .

EFFUNDUNTUR autem hæc bona , si quis non
retinet fundamentum , id est , articulos fidei , siue sciens , siue deceptus ,
impia dogmata seu idola recipit . Item , si quis alioqui contra consci-
entiam ruit . Hæ regulæ sæpe repetitæ sunt , vt Galat. 5. Qui talia fa-
ciunt , regnum Dei non possidebunt . Necessaria est igitur cura vitan-
di tales lapsus .

HÆC manifesta necessitas , proposita summa
pœna , videlicet amissione vitæ æternæ , si quos non mouet ad bene
operandum , hi sunt iam ex his , de quibus dicitur 1. Iohan. 3. Qui
facit peccatum ex Diabolo est . Item , Si quis Spiritum Christi non
habet , hic non est eius . Et sunt necessitatis causæ plures . Debitum ,
id est , ordo immutabilis , vt creaturæ Deo obtemperent , Ideo Paulus
inquit Roman. 8. Debitores estis . Item , ne Spiritus sanctus & fides
excutiantur , accedat & cura vitandi pœnas præsentis . Quia certissi-
mum est , plurimos etiam electorum lapsus , horribiliter puniri in
hoc vita , vt inquit Ecclesia apud Micheam 7. cap. Iram Domini por-
tabo , quia peccaui ei .

ET omnium temporum historia hor-
renda exempla pœnarum continent : vt David , Salomon , Manassés ,
Iulias , Nabuchodonosor , & alij innumerabiles duriter castigati sunt .
Qua in re hoc tristissimum est , quod in ipsis pœnis multa noua pec-
cata cumulantur : vt in seditione mota contra Dauidem , in dilace-
ratione regni propter delictum Salomonis . Et de necessitate bene
operandi , inquit Dominus Matth. 5. Nisi abundauerit iusticia ve-
stra plus quam Phariseorum , non intrabitis in regnum cælorum .

5 Confide-

Considerata autem necessitate, quæ multiplex est, sequuntur hæc questiones: Quæ opera sint faciendæ: quomodo fieri possint: quomodo placeant Deo: quæ habeant præmia: quod sit discrimen peccatorum, quæ excutiant Spiritum sanctum, & quæ non excutiant.

QVÆ OPERA SINT
FACIENDA.

VULT Deus & fidem & opera regi suo verbo. Ideo tenet hæc norma de bonis operibus, interioribus & exterioribus, quæ istis præceptis Dei continentur, quæ ad nos pertinent, sicut Ecclesiasticus dicitur: In præceptis meis ambulate. Et hæc opera interiora & exteriora sunt cultus Dei, cum sunt in fide, & referuntur ad hanc finem, ut Deus hac obedientia celebretur.

DICTUM est supra, Externam obedientiam seu disciplinam præstare posse non renatos: ut honeste viuit Cicero, & bene meretur de toto genere humano laboribus gubernationis: Sed mens plena est dubitationum de providentia, nec novit, nec alloquitur verum Deum in invocatione, nec novit promissiones, & semper dubitat, an exultatur, præsertim in calamitatibus: in quibus etiam Deo irascitur, & gemit iniuste se affligi, cum fuerit civis honestus, & vilis Republicæ. Tales tenebræ in mente sunt magna peccata, quæ ratio sine luce divina non satis iudicare potest.

OPORTET igitur in renatis etiam internam obedientiam inchoari, veram Dei agnitionem, timorem Dei, dolorem in peccatis, fiduciam misericordiam propter filium Dei promissæ, satisfactionem, spem, dilectionem, lætitiâ in Deo, & alias virtutes, quæ oportet eas referre ad debitum finem, scilicet ut Deo præstentur obedientia. Hi veri cultus non possunt præstari sine luce Evangelii, & sine fide: quos adversarij, qui videri volunt eximij præcones bonorum operum, nec intelligunt, nec flagitant, cum omittunt doctrinam de fide, quæ est fiducia misericordiam, acquiescens in filio Dei, quæ est præcipuum opus & summus cultus Dei.

DE operibus non mandatis à Deo infra dicemus. Et regula tenenda est Matthæi 23. Frustra colunt me mandatis hominum. Sæpe autem in Ecclesiâ accidit, ut maiori cura serventur humani ritus, quam præcepta Dei: imo ut autoritas Pharisæorum & iniustarum traditionum anteceditur mandatis divinis, ut multis sæculis, propter iniustitiam & impietatem legem de cælibatu præceptum Dei de vera castitate, horribiliter violatum est. Considerandum est igitur discrimen legis, de quo infra dicemus.